

Els bisbes parlen de visitar el patrimoni amb Catalonia Sacra

Dv, 30/07/2021 per Catalunya Religió

([GIEC](#)) Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de visitar el patrimoni amb Catalonia Sacra, del combustible de la caritat, de les activitats pastorals durant el temps d'estiu i de la carta encíclica Fratelli tutti.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que "el temps fort de l'estiu, com és l'agost, ens convida a retornar als pobles i comarques, a "passejar" o "re-visitat" llocs nous, i a trobar temps per a descansar, cuidar l'esperit, enfortir els lligams familiars i d'amistat, fer esport, relacionar-nos amb la natura... sense oblidar que la fe no fa vacances". Diu també que el temps d'estiu "ens impulsa a conèixer, visitar i estimar el patrimoni cultural de l'Església a Catalunya, Andorra, i a d'altres llocs que potser visitarem" i que "per això, amb un lema atrevit, «L'estiu és diví», Catalonia Sacra ens convida a incloure-ho durant el temps de la parada estiuenca i amb la voluntat d'anar recuperant el màxim possible la normalitat en el context de la pandèmia". Informa que "Catalonia Sacra ens proposa gaudir de les vacances tot coneixent catedrals, monestirs, santuaris, ermites, museus... presents arreu de Catalunya i plens de valors espirituals, artístics, històrics i sentimentals" i que "al llarg de l'estiu i des dels diferents canals de comunicació de Catalonia Sacra (web, xarxes, butlletins digitals) ens suggereixen la visita al nostre patrimoni religiós i cultural, des de les grans catedrals fins a les petites ermites de muntanya, totes elles testimonis de l'arrelament del cristianisme al territori". Finalment, comunica que "des de diferents esglésies de tots els bisbats es repartiran aquest estiu uns fulletons on es convida a seguir visitant el país, tot descobrint el patrimoni cultural de l'Església de valor notable, que ja tenen una dinàmica turística i que volen crear dinàmiques i accions per donar-se a conèixer i incrementar així el nombre de visitants" i demana que "enriqueixim el nostre temps d'estiu".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que "aquests dies del mes d'agost tenim

més possibilitats per visitar espais naturals i edificis del nostre patrimoni cultural”, que “una bona part d’aquest patrimoni està constituït per edificis de l’Església a cada bisbat de Catalunya” i que “per això cal recordar que tenim una eina que és una gran ajuda per acompanyar-nos i guiar-nos en les nostres visites”: «Catalonia Sacra» (www.cataloniasacra.cat), “un projecte i una iniciativa de la Conferència Episcopal Tarraconense –els bisbes de Catalunya–, que proposa uns itineraris per donar a conèixer i facilitar l’accés a una bona part del patrimoni històric i artístic de les diòcesis de Catalunya”; un patrimoni que “recull tots els territoris, totes les èpoques i totes les arts de Catalunya”. Expressa que “la proposta de Catalonia Sacra vol fer visible aquest patrimoni i fer-lo assequible” perquè “és important donar-ne a conèixer la naturalesa fonamental, ajuda a descobrir com Jesucrist també es manifesta a través de l’art, permet adonar-se de les arrels cristianes de Catalunya, ajuda a valorar el treball que l’Església ha fet durant segles mantenint el patrimoni, sovint sense cap més ajuda que les aportacions dels fidels, fomenta la responsabilitat de conservar-lo i protegir-lo i ajuda el visitant a conèixer-ne les finalitats i a entendre per què existeix”. Finalment, recorda que “Catalonia Sacra vol contribuir a fer visitable, valorar i comprendre el patrimoni cultural com un dels gran tresors del nostre país i, alhora, vol ser un mitjà per viure com la fe s’ha fet art i cultura, estimulant la contemplació i manifestant l’Evangeli de la salvació”.

El cardenal **Joan Josep Omella** diu que “aquests dies podem aprofitar-los per pregar amb més intensitat”. A propòsit de la importància de la pregària, vol compartir amb nosaltres un conte, la història d’un ancià que vivia al desert. Explica que “un dia, l’ancià va ser visitat per un àngel que li va parlar d’un sabater molt humil que vivia en una ciutat de molt mala fama”, que “segons l’àngel, aquest home el superava en santedat” i que “llavors l’ancià, sorprès per aquella revelació, va decidir anar a la ciutat per conèixer-lo”. Diu que “el sabater va explicar a l’ancià el que feia cada dia”. Continua la història dient que “llavors l’ancià li va preguntar com ho feia per poder suportar tots els que vivien en aquella ciutat corrupta”; afirma que el sabater “li va respondre que no li suposava cap esforç conviure amb ells, ja que els considerava els seus germans i resava perquè se salvessin” i que “en aquell moment, l’ancià ho va comprendre tot”: “Aquest sabater tractava d’acceptar els altres tal com eren. I, precisament per això, era superior en santedat”. El cardenal expressa que aquesta història “ens ensenya que pregar és dirigir-nos a Déu per oferir-li la vida i encomanar la dels altres”, que ens anima a “descobrir la pregària d’intercessió per aquells que ens trobem pel camí”, ja que “la pregària és el combustible que alimenta el foc de la caritat”, i que “ens ensenya que la santedat no és només una cosa personal, té també una dimensió comunitària”. Finalment, desitja que “tant de bo que, durant aquest estiu, trobem algun moment per cuidar la nostra pregària” i demana que “Maria ens ajudi a acollir la Paraula de Déu i a pregar en qualsevol moment de la nostra vida”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que “els qui som nascuts en terres més meridionals i amb bona horta, el temps d’estiu és el de degustar una de les fruites més saboroses: el meló”, que “és cert que avui, amb tot el trànsit de mercaderies i els hivernacles, durant l’any sencer podem menjar qualsevol fruita”, però que uneix l’estiu “amb el meló, com a fruita rellevant d’aquesta estació”. Recorda una dita castellana que, “traduïda, fa: «En temps de melons, curts els sermons.»” i això el fa “pensar en el fet que durant el temps d’estiu les activitats pastorals afluïxen”, encara que “resten les fonamentals: la celebració de l’eucaristia, l’atenció als malalts, el sagrament de la reconciliació i totes les altres activitats sacramentals, com els bateigs, els casaments i les exèquies cristianes”, ja que “les parròquies no tanquen pas, perquè sigui estiu”. Vol insistir en “la importància, durant l’època

estival, de no abandonar les fites fonamentals del nostre camí cristià”. Manifesta que “siguem on siguem, hem de desitjar i cercar la celebració eucarística” i que “on se celebra l’eucaristia, l’Església s’hi fa present”. Finalment, recorda que “la gràcia de Déu és una necessitat per a tota persona”, que “hi ha estadístiques que diuen que, en sortir del temps de vacances, es produeixen moltes ruptures matrimonials o de parelles”, que “conviure més intensament quan hi ha amor i amistat és un reforçament dels vincles entre les persones; però també hem de tenir en compte que el pitjor enemic que tenim l’hem de cercar on, massa sovint, es fa present l’individualisme” i que “en això la gràcia de Crist, guaridora i alliberadora, és de gran ajut, a fi que el diàleg, la paciència, el perdó i l’amor s’hi facin presents”.

L’administrador diocesà de Terrassa, **Salvador Cristau**, comenta “alguns fragments de la carta encíclica Fratelli Tutti (Germans tots) del papa Francesc sobre la fraternitat i l’amistat social”. Diu que “en aquesta carta el Papa comença proposant la figura de sant Francesc d’Assís que, quan escrivia per dirigir-se a tots els germans i proposar-los una forma de vida amb gust d’Evangeli, ho feia amb aquesta expressió: «Fratelli tutti» “Germans tots””. Afirmar que “d’aquests consells el Papa en destaca un, en el qual ens convida a un amor que va més enllà de les barreres de la geografia i de l’espai: Declara feliç el qui estimi l’altre «tant el seu germà que està lluny d’ell com quan està al seu costat» (n.1)”. Expressa que tenim com a proposta del Papa “el testimoniatge, l’exemple, de Sant Francesc d’Assís, actual encara després de segles, perquè és l’Evangeli i Jesús el que volia reproduir a la seva vida”. Recorda que el Papa ens explica un episodi de la vida de sant Francesc d’Assís en el qual “ens mostra el seu cor sense confins, capaç d’anar més enllà de les distàncies de procedència, nacionalitat, color o religió: la seva visita al Sultà Malik-al-Kàmil, a Egipte, que va significar per a ell un gran esforç a causa de la seva pobresa, els pocs recursos que tenia, la distància i les diferències d’idioma, cultura i religió”, un viatge que “mostrava encara més la grandesa de l’amor tan ampli que volia viure, desitjós d’abraçar tothom”. Finalment, manifesta que “a partir d’això que ens diu el papa Francesc, se’ns haurien de plantejar algunes preguntes: tenim consciència del que vol dir que tots som germans? Vivim i ens esforcem per veure i tractar els altres com a germans?” i diu que “aquestes són preguntes a les que només cadascú de nosaltres pot donar resposta davant Déu”.